

DOLNO- POČERNICKÝ Listek

*Farnost Dolní Počernice
při kostele Nanebevzetí Panny Marie*

Úvodník

Moji milí farníci, bratři a sestry,

pomalou končí měsíc červen, za chvíli se budou rozdávat vysvědčení, a to vše svědčí o tom, že se blíží také doba prázdnin a dovolených. Chci Vám všem popřát: ať prožijete tyto měsíce v radosti a pokoji; ať vás Pán provází na všech Vašich cestách, delších i kratších; ať se z každé cesty vrátíte živí a zdraví zpátky domů; ať nám přeje počasí; ať ani my o prázdninách nezapomínáme na Pána, jako On nezapomíná na nás, a ať se po prázdninách setkáme všichni zase společně doma v našem krásném kostele.

Současně Vás zvu na naši farní pouť v neděli 19. srpna 2018 od 9⁰⁰ hod., kde již tradičně oslavíme patronku naší farnosti Pannu Marii a její Nanebevzetí a poté prožijeme společné chvíle.

To Vám přeji a k tomu žehnám †

P. Leo Červenka, SDB, administrátor farnosti

Svěcení kříže a den farnosti

Roku tohoto dostoupila oprava kříže před naší školou a farou se nacházejícího svého vrcholu posledním, zbožným aktem – svěcením. Ježto kříž, jež kdys svým nákladem postaviti dal zasloužilý starosta zdejší Vojtěch svob. pán z Dercsényi, stojí zde již více sta rokův, příčinou povětrnosti došlo k natolik značnému poškození samotného dřeva kříže, že nejen již nebyl důstojnou připomínkou umučení našeho Pána, avšak hrozil i pád kříže, případně zranění některého ze zbožných pod ním se modlících. Příčinu hledati dlužno v tom, že dřevo kříže nebylo nikterak chráněno a do kamenného soklu, v němž kříž jest usazen, zatékala voda tak, že dřevo v něm skryté shnilo. Tu však od vele důstojné obecní rady rozhodnuto bylo, že kříž nahrazen novým má býti, kterýžto bude chráněn zejména před deštěm nepatrnými stříškami měděnými a před povětrností kvalitním nátěrem, kdežto obraz ukřižovaného Krista po očištění navrácen bude, byv v době nedávne již restaurován místním malířem mistrem V. Niklem. Oprava soklu tak, aby do něj již zatékati nemohlo,

svěřena obecní radou kamenosochaři počernickému mistru Josefu Boreckému. Kříž pak při příležitosti dne farnosti vysvěcen bude. Svěcení to stalo se skutkem dne **13. května 2018** dopoledne po mši sv. Nálada zbožného aktu byla slavnostně povznešena přítomností několika vzácných hostů. Účastnilit' se slavnosti následující hosté: P. T. zasloužilý starosta zdejší pan Zbyněk Richter, veldůstojný pán P. Leo Červenka, administrátor dolnopočernické farnosti, vážená paní Marcela Krňávková, místní katechetka z Černého Mostu a množství lidu domácího i z okolních obcí.

Slavnost začala mši svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie, při níž několik dítek naší farnosti přistoupilo poprvé k svatému přijímání. (o tom více v samostatném článku na jiném místě tohoto čísla – pozn. red.) Odtud šlo se nejprve na faru, kdež připraveno bylo drobné občerstvení, načež shromáždil se všecken lid za tónů píseň „Ach můj nejdrazší Ježíši“ okolo kříže. Na bezpečí shromážděného zde davu pilně a bedlivě dohlíželi strážníci městské policie, k této službě sem povolani ctěným panem starostou. Ten následně se jako první ujal slova a důmyslnou řečí vysvětlil význam kříže pro obec, jeho historii, jakož i předmět a postup oprav. Pak přečetl vedoucí ministrantův Tomáš V. F. Jirsák, řečený Havran úryvek ze staré školní kroniky pojednávající o vysvěcení kříže a nové školy 19. dubna roku 1896. Následovalo vlastní svěcení, na jehož závěr zazněl památný chorál „Hospodine, ulutiv nás“. Po ukončení obřadů za přítomnosti všech shora poznamenaných hnul se průvod k farní budově, kde sud piva již naražen byl a skvostný hodokvas již stoly prohýbal, kterýž jak z prostředků farnosti, takž i z četných a štědrých pokrmů a laskomin od lidu obecného donesených připraven byl. Podél západní stěny farní budovy postaveno bylo několik stolů s lavicemi, nad nimiž k ještě většímu pohodlí zúčastněných vztýčeny byly pány Pavlem Herianem a Mirkem Bullou lehké přístřešky. K hostině veselá hudba vyhrávala a svorné obcování farníkův, jakož i skotačení dítek tak pokračovalo v nejlepší náladě až do pozdních hodin odpoledních. V průběhu odpoledne ještě mohli zájemci shlédnouti v kostele veselý divadelní kus úchvatně sehraný mistrem Janem Horákem a nazvaný *Tučňáci na Arše*“, jimž celý slavný den farnosti ještě více se povznese.

původní zápis ze školní kroniky aktualizoval a parafrázoval HAVRAN

První svaté přijímání 2018

13. května 2018 byl ten velký den, kdy deset dětí z naší farnosti při nedělní bohoslužbě přijalo poprvé svátost Eucharistie. Pro nás ostatní to mohla být úplně „všední“ mše svatá. Někdo mohl myslet na to, že už dlouho nepršelo, někoho mohla bolet hlava po večírku, jiného trápila hádka s manželkou či manželem. Ale žádná mše svatá přece není všední. Je to slavnost, na které je přítomen třeba i zástup andělů. Kdybychom jenom věděli...

Položme si otázku: Je naše přítomnost na nedělní bohoslužbě něčím, po čem toužíme, nebo pouhou povinností, kterou si musíme odkroutit, nebo snad jen hodinkou čekání na šálek nedělní kávy? Měla by pro nás být především setkáním s Bohem, s Kristem. Při mši svaté pro toto setkání můžeme využít dva krásné způsoby – Boží slovo a Eucharistii. Opět si položíme otázku: Budeme po skončení mše svaté schopni si vzpomenout, o čem byla obě čtení a evangelium? A jak to máme s Eucharistií – vnímáme ji opravdu jako nejintimnější setkání s Kristem?

Jsem moc rád, že několik dětí z naší farnosti mělo možnost se s Kristem v Eucharistii poprvé setkat. Nedopustíme, aby se svátost Eucharistie stala pro tyto děti něčím všedním. A nedopustíme to ani u sebe.

Chtl bych využít tento prostor, abych ještě jednou poděkoval Marcele za pohodovou přípravu dětí na tuto velkou událost i všem lidem, kteří se podíleli na přípravě dne farnosti, v rámci kterého k této velké události došlo.

Jiří Cerman

Letošní Květná neděle v Dolních Počernicích

„Ty co to je – to je nějaké procesí nebo co?“

„No já nevím co to je, tohle jsme na akademii neprobírali, rozkaz pouze zněl zastavit na průvod dopravu a nic víc nám náčelník neřikal!“

Vyslechnuto od strážců pořádku, kteří dohlíželi na řádný a bezpečný průběh slavnostního průvodu na Květnou neděli, který pořádala letošního 25. dubna místní farnost v Dolních Počernicích. Stejně jako naši strážníci jsem si položil otázku co je to vlastně *Květná neděle* a proč se tato přípomínka koná. Jistě, má podle biblické tradice symbolizovat slavný vjezd Ježíše do města Jeruzaléma. Ovšem tady něco trochu nehraje... Podle evangelií byl Ježíš vítán palmovými a olivovými ratolestmi a ne květy. Nezbyvá než tedy otevřít Wikipedii a podívat se, co nám k tomu křesťanskému svátku píše...

Květná neděle (nebo též Pašijová neděle) je označení pro šestou a zároveň poslední neděli v době postní. Připomíná slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma a zároveň se při bohoslužbách předčítá zpráva o umučení Ježíše Krista – tzv. *pašije* (tj. utrpení – latinsky *passio*). Název svátku je odvozen od květů, jimiž bývají kostely vyzdobeny a které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal Ježíše při jeho příchodu do Jeruzaléma. V našich zemích se k tomuto účelu užívá tzv. kočiček, tedy vrbových větviček s částečně rozvitymi pupeny.

První zmínka o této tradici je zpráva poutnice Etherie z 5. století. V ní se uvádí, že se v Jeruzalémě v tento den za časného odpoledne shromažďovali křesťané na Olivové hoře a po bohoslužbě šli s palmovými či olivovými ratolestmi slavnostním průvodem ulicemi tohoto města. Brzy se tento obřad s průvodem rozšířil nejprve v křesťanských církvích Východu.

Na Západě v Galii a v Hispánii už v 6. století existoval název Květná neděle. Průvod s ratolestmi však tam nebyl ještě znám. Svěcení a užívání ratolestí je v západní církvi doloženo až v 8. století. Brzy nato se v severnější položených zemích začaly používat místo palmových ratolestí jakékoliv vyrašené větvičky. Největší oblibu si získaly rozkvetlé ratolesti vrby.

A co nám říká o průběhu Květné neděle křesťanská liturgie? Začátek bohoslužeb o Květné neděli má být realizován právě v duchu slavného vjezdu Ježíše do Jeruzaléma. Průvod s ratolestmi se má uskutečnit pokud možno z místa mimo kostel. Za zpěvu se věřící pomalu v průvodu ubírají do kostela. Následuje bohoslužba slova, v kostele se předčítá nebo zpívá zpráva o umučení Ježíše Krista, což jsou výše zmíněné *pašije*. Liturgická barva ornátu (svrchního oblečení kněze) je červená.

No vida, co zajímavého se člověk může dozvědět, když se zhloubá do historie Květné neděle. U nás v Dolních Počernicích Květná neděle již roky tradičně začíná shromážděním věřících u kříže u Sokolovny, naproti faře. Zde kněz provede předepsané úkony – svěcení ratolestí (*kočiček*) a předčítání určeného pasáže evangelia, načež se věřící seřadí do slavnostního průvodu, v jehož čele buď jede na pomyslném oslu (v našem případě koni) kněz zastupující Krista nebo je nesen kříž, a za zpěvu písní a mávání *kočičkami* (u nás dokonce každoročně i několika palmovými větvičkami) se pomalu ubírají ke kostelu, kde obřady

pokračují. Jejich nosným prvkem je zmíněné čtení *pašijí*. Co to vlastně jsou ty *pašije*? Evangelia popisují životní pozemskou pouť Ježíše Krista a jejím vyvrcholením je jeho ukřižování, které začíná právě vjezdem do Jeruzaléma. Celý příběh od tohoto okamžiku až po Ježíšovu smrt na kříži zachycují právě *pašije* – je to vlastně celá tato závěrečná klíčová epizoda zpracovaná jako dramatizace v mluveném slově – několik věřících a kněz se chopí dramatizace a každý předčítá text osoby v daném příběhu vystupující, jednoduše řečeno – jedná se o dramatizaci evangelií. (Většinou bývají rozdělovány jen tři role: kněz – Ježíš a dva věřící – vypravěč a přímé řeči všech kromě Ježíše. – pozn. red.) Z historického hlediska měly *pašije* potrhnout význam začínajících velikonočních svátků a přiblížit historii tak, aby z ní vyplynulo myšlenkové poselství, které je lépe viditelné při dramatizaci onoho známého příběhu.

Jak bylo výše konstatováno, letošní průvod na Květnou neděli se v Dolních Počernicích konal 25. dubna. Od minulých se lišil několika drobnostmi – předem bylo velmi chladno, kříž u fary byl vloni čerstvě opraven a kněz letos (po delším) čase nejel na koni.

Ale *kočičky* (ratolesti) přeci jen byly k dispozici (a jak věřící konstatovali, velmi „luxusní“) – kde je náš kostelník František Jakubec sehnal, je pro mě trochu záhada. Ovšem záhady a obřady k církevním svátkům patří. A poslední moudro si neodpustím: „I když na první pohled vypadají trochu naivně, mají hlubokou historii a myšlenku.“ A vůbec není na škodu ji v tom najít.

Martin Šíla

Noc kostelů

25.05.18
NOC KOSTELŮ

V pátek 25. 5. po 18 hod. přivítal návštěvníky P. Leo Červenka a starosta Zbyněk Richter. Po uvítání následoval koncert. Kostelem se rozezněl šanson v podání zpěvačky **Michaely Brízové**, která bydlí v Dolních Počernicích. Díky vystoupení poprvé navštívila

naš *Boží stánek*, který se jí moc líbil. Pak zazněly spirituály v podání skupiny **Šnek a spol.** Interpreti posluchače skvěle naladili a sklídili bouřlivý potlesk. Mirka Šilová opět vítala návštěvníky, rozdávala razítka, brožury o nástěnných freskách a perníčky od Haničky Jirsákové, která je opět upekla jako pozornost pro příchozí. Anička Kvaltinová a Tomáš Jirsák Havran hlídali v kostele technické vybavení a poskytovali návštěvníkům informace.

Letošní Noc kostelů (NK) byla pro nás významná tím, že jsme se jí zúčastnili již po desáté, a proto zástupkyně pořadatelů NK z naší farnosti (Marcela Krňávková a Mirka Šilová) byly pozvány 30. května 2018 od 19⁰⁰ na *afterparty* NK na Arcibiskupství pražské, kde obdržely poděkování od arcibiskupa Dominika Duky a malou pozornost – sadu šesti hrnků na čaj.

Losovalo se zde i o velký kávovar, ale los nepadl na naši farnost. Dále zde proběhlo sdílení jednotlivých programů a údajů z organizace letošního ročníku NK, také zástupkyně naší farnosti krátce představily náš letošní program.

Všem, kdo se podíleli na přípravě a realizaci, patří velký dík!

Marcela Krňávková

Pout' farnosti na Želiv a do Číhoště

Průběh naší letošní pouti farnosti trochu připomínal název jedné známé knížky, která se jmenuje „Cesta tam a zase zpátky“. A také mi evokoval známou vojenskou moudrost „Plán je plán, ale realita bývá trochu jiná“. Tak, jak tedy ta naše letošní farní pout' vlastně proběhla?

Začátek vyšel podle plánu – scházíme se v 7¹⁵ hodin ráno u fary. Přeshlapujeme a vyhlížíme náš dopravní prostředek. Po chvíli čekání zjišťujeme, že na nás autobus už čeká před kostelem, a tak následuje rychlý přesun, a pak svižně hurá do autobusu. Vyrážíme. Jedeme přes Hostivař na tu „nejoblíbenější silnici všech českých řidičů“, na dálnici D1. Ta, jako obvykle, nezklame. Sice nás nečeká žádná kolona, ale v úsecích kde se opravuje, nabereme dobrou půlhodinu zpoždění. Takže, ač se náš řidič snaží sebevíce – u Želivského kláštera jsem okolo 9¹⁵. Zde na nás čeká zbytek našich farníků, kteří dorazili na místo svými soukromými vozidly, a hlavně již naše nedočkavá průvodkyně, která už netrpělivě přeshlapuje a rychle nás popohání dovnitř (dokonce tak rychle, že prý vstupné uhradíme až po prohlídce „abychom to nezdržovali“).

Prohlídka veřejnosti přístupného přízemí (v patře je již klauzura) Želivského kláštera trvá bez deseti minut hodinu – naše průvodkyně nás provede ambitovou chodbou kolem ústředního bodu – *rajského dvora*. Máme možnost dále spatřit tři místnosti a prohlídku zakončíme v honosně vyzdobeném a zrestaurovaném kostele. Prohlídka se bohužel odehrává ve „značně zrychleném tempu“. Z výkladu se dozvídáme zajímavá data o historii kláštera, ovšem paní průvodkyně nám toho chce asi sdělit co nejvíce, a tak ve svém výkladu mnohdy skáče z jedné historické události na druhou, takže nebyť někdy podrobných tabulí, které návštěvníkům osvětlují bohatou historii Želivu, mnohdy bychom asi nevěděli, o čem nám to vlastně přesně povídá. I tak – přes tento nedostatek – nás prohlídka klášterních prostor zaujala a viděli jsme mnohé zajímavé historické předměty a velmi krásné stropní fresky.

Po prohlídce kláštera v Želivu nastal okolo 10³⁰ přesun do Číhoště. A zase komplikace s D1, nejkratší cesta přes dálnici nebyla možná (jelikož byl kvůli opravným pracím zrušen sjezd) a nezbylo nic jiného, než to vzít po okresních cestách. Nicméně, okolo půl dvanácté zastavujeme před kostelíkem Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti.

Kostelík a jeho okolí je nově opraveno a vše tam vypadá moc hezky. Je menší než

naš kostel v Dolních Počernicích a je v něm cítit jakási zvláštní atmosféra, která nám připomíná jak onu podivnou událost s pohybem křížku na oltáři (která se zde udála 11. prosince 1949), tak i postavu tehdejšího faráře P. Josefa Toufara. S jeho jménem se setkáváme nejen v samotném kostelíku (kde byl 12. července 2015, po exhumaci z ďáblického hřbitova, znovu slavnostně pohřben), ale i před samotným kostelem, kde je na jeho památku postavena kamenná socha, i na samotné místní faře v těsném sousedství kostela, na které je k osobě P. Josefa Toufara a k případu číhošťského zázraku instalována zajímavá výstava.

V prostorách číhošťského kostela proběhla i naše poutní mše svatá, kterou celebroidal náš duchovní pastýř P. Leo Červenka, který ve své promluvě připomněl historii zmíněného nevysvětlitelného pohybu křížku i tragický osud pátera Josefa Toufara.

Z Číhoště následovala cesta zase zpět na Želiv. To bylo krátce po jedné hodině odpolední. Několik farníků sice navrhovalo změnu programu ve smyslu, že bychom mohli poobědvat blíže, tedy v Ledči nad Sázavou, ale většina nakonec rozhodla o návratu zpět do Želiva. A tak – po hodinové cestě zpět – jsme okolo druhé hodiny zase zpátky u kláštera v Želivu. Zde následoval již volnější program – část farníků poobědvala v restauraci přímo v klášteře, někteří zvolili vodáckou hospůdku přímo u řeky Želivky. Po nasycení žaludků již byl plně individuální program – bylo možné si prohlédnout okolí kláštera, kde bylo ještě spousty zajímavých historických objektů. Například Mirka Šílová ještě stihla prohlídku kostelní věže a spolu se mnou a další čtveřicí nahlédla do mimořádně otevřeného kostelíka sv. Petra a Pavla. Mnozí ještě stihli nakoupit *suvenýry* v podobě místního proslulého klášterního piva, které má údajně léčivé účinky.

Přesně v 16⁰⁰ jsme opět všichni na svých místech v autobuse a toho dne již podruhé opouštíme Želiv. Cesta zpět – mimo obvyklé problémy s rozkapanou D1 – uběhla bez problémů, a tak krátce před šestou vystupujeme před naším kostelem v Dolních Počernicích. Těsně před vystoupením dává Havran hlasovat, komu se farní pouť líbila. Všichni cestující našeho autobusu zvedají ruku „že ano“ – takže myslím, že mohu s klidným svědomím prohlásit, že se letošní pouť farnosti (i přes drobná časová zpoždění) povedla, a myslím, že už dnes se můžeme těšit na tu další. Určitě je na místě, a to jménem všech účastníků letošní pouti farnosti, poděkovat Marcelce Krňávkové za její přípravu a zajištění jak prohlídky kláštera v Želivu, tak za velmi zajímavou návštěvu kostela a fary v Číhošti. A všem poutníkům za skvělou atmosféru a společně strávený sobotní čas.

Martin Šíla

Brigáda farnosti

V sobotu 26. května 2018 se uskutečnila brigáda farnosti. Zúčastnily se jí přes tři desítky farníků a farnic včetně několika dětí. *General manager* projektu Brigáda farnosti Pavel Herian naplánoval na tuto akci jen stěží zvládnutelný dvoustránkový seznam prací.

Na faře se vyřešil problém s nízkým tlakem v rozvodech vody, opravovala se střecha kůlny (odstranění mechu, výměna prasklých tašek, zapěnění děr), vyčistily se okapy na budově fary, prováděly se i další drobné elektroinstalační, instalatérské a zednické práce (nahození části zdí ve farní zahradě). Děvčata se věnovala odplevelování záhonů, oblázků kolem fary a jiným zahradnickým pracím, mytí oken apod.

V kostele se na chvíli přerušilo věčné svícení věčného světla, aby se zazdilo vedení k němu, vyprašoval se a vysával koberec.

Nejvíce brigádnických hodin v rámci akce Z však bylo spotřebováno na zakopání vsakovacího tunelu pro odtok odpadu z farního sálu. Vsakovací odpad „do ztracena“ vybudovaný při farní brigádě tři roky nazpět se totiž neosvědčil a voda z dřezu v poslední době odtékala velmi špatně. Byly vykopány téměř dva kubíky hlíny, která se těžila velice těžko. K dis-pozici bylo naštěstí dostatek levných pracovních sil (přesto však dostatečně kvalifikovaných

na tuto náročnou práci). Velkou komplikací ovšem bylo, že kolem páté hodiny došlo točené pivo značky Bernard, ale i tento problém se nám podařilo překonat.

Nezbytnou součástí farní brigády je občerstvení pracovních sil. To zajišťovala především Miládka Herianová v podobě guláše, sekané s bramborami a bábovky ke kávě, vše v prvotřídní kvalitě. O správnou životosprávu brigádníků se staral po celou dobu brigády i Jean (grilované klobásky). V horký sobotní den přišlo velice vhod i zmíněné pivo značky Bernard, dokud se tedy neztratilo v trubkách výčepu. Se Schovánkovými jsme stihli zapít i vnučku Elišku kvalitním rumem.

Brigáda byla ukončena před devátou večer. Šlo o příjemně a hlavně užitečně strávený sobotní den. Všem zúčastněným děkuji za vykonanou práci.

Některé práce však bude třeba provést v blízké době, především přeložení střechy nad kůlnou (střecha má nejlepší léta již dávno za sebou, do kůlny i nadále teče) včetně výměny latěk a okapů, oprava plechové části ohrady farní zahrady, odvoz odpadu, úpravy ve věži

kostela (zkulturnění schodiště, dodělání „klubovny“ ve věži), zavedení dvojího rozvodu vody na faře (využití vody ze studny na zalévání popř. na WC) atd.

Mirek Bulla

SKAM 2018

605 967 136, matous.jakubec@seznam.cz, www.iskam.cz

Rádi bychom Vás, milí spolufarníci, požádali o pomoc. SKAM je nevýdělečná akce, tak budeme rádi za jakoukoli podporu! Ať to je pomoc...

... duchovní: Když si budete povídat s nebeským Tatínkem, přimluve se za zdárný průběh SKAMu. Bez ochrany a pomoci Boží marné bude naše namáhání.

... materiální: Během sportovních výkonů se rychle tráví. Pokud byste měli čas a chuť třeba něco upéci, budeme moc rádi. Jsme si vědomi toho, že dolnopočernická farnost je pro některé farníky trochu z ruky. Máme proto zajištěnu možnost pro případné voňavé dary přijet k Vám domů.

... v neposlední řadě i finanční. Budeme rádi za jakýkoli příspěvek! K tomu slouží v kostele na mládežnické nástěnce zelená kasička, jejíž obsah do konce června bude sloužit pro potřeby SKAMu.

Srdečně zveme i Vás a Vaše rodiny! Staňte se fandícím publikem, staňte se přirozenou součástí SKAMU. Třeba Vás potěší jen tiché sledování hemžení mladých, třeba si s mnohými popovídáte, třeba se do mimosoutěžního sportování zapojíte i se svými rodinami.

Předem moc děkujeme!!!

Matouš Jakubec

Budoucnost naší farnosti

Vážení přátelé,

po čase bychom Vás jménem naší pracovní skupiny opět rádi informovali o aktuálním dění souvisejícím s odchodem salesiánů z Dolních Počernic v polovině příštího roku.

Platnost rozhodnutí salesiánů opustit naši farnost stále trvá. Do té doby zůstává administrátorem farnosti P. Leo Červenka a vše by mělo fungovat tak, jak jsme zvyklí.

Generální vikář, který byl otce Lea navštívit, se vyjádřil v tom smyslu, že zřizovatel farnosti (Arcibiskupství pražské) má zájem neponechat faru neobsazenou a že by tedy na faře měl i po odchodu salesiánské komunity bydlet kněz. Ten by byl zároveň pověřen vykonáváním služby administrátora naší farnosti. Kněží ale ubývá a jaká bude situace za rok, to není (a do poslední chvíle ani nebude) jisté.

Do doby, než bude otázka personálního obsazení administrátora farnosti vyřešena, zřizovatel nechce a nebude schvalovat žádné aktivity, u kterých by bylo nutné uzavřít smlouvu o pronájmu, apod. Je to logické, protože obsah i rozsah takových nových aktivit nutně závisí na tom, jak budou noví obyvatelé fary takovými aktivitám nakloněni.

Pokud jde o udržení salesiánského ducha v naší farnosti, jako nejnadějnější a nejpravděpodobnější se jeví možnost, že Salesiánské hnutí mládeže (SHM) Počernice bude mít takového salesiánského delegáta (SDB), který mu bude opravdu užitečný, bude dostupný (bude z Prahy) a bude vykonávat skutečnou aktivní činnost. Skrze SHM pak přítomnost salesiánského delegáta pocítí i obě farnosti – Dolní i Horní Počernice. S delegátem vyhrazeným pouze a jenom pro farnost jako takovou počítat nelze.

Myslíme si, že máme vcelku velkou šanci na zachování všech stávajících pořádků a slušný prostor, abychom se dále rozvíjeli a tyto pořádky ještě vylepšili. Teď je nutné být trpěliví, vyčkat a modlit se.

Stávající aktivity, které v naší farnosti probíhají a kterých je opravdu hodně, byly již sepsány a prezentovány. Rádi bychom zde ale rovněž zrekapitulovali všechny nové aktivity, které jsme v naší pra-

covní skupině diskutovali a které vzešly zhusta i z Vašich podnětů. V současné době se jich nedá moc uvést do života, ale je to pro nás znamení, že jako farnost se dokážeme semknout a zabrat.

Realizovatelné aktivity:

- Prohlubování spolupráce s obcí (MČ Dolní Počernice)

Účast na akcích pořádaných obcí a naopak pozvání širší veřejnosti na některé akce pořádané farností: např. Noc kostelů, koncerty, apod.

- Propagace stávajících aktivit (web farnosti, FB, články do DP zpravodaje)

Webové stránky jsou v přestavbě podle výsledků ankety, která ve farnosti proběhla.

Na facebookovém profilu budeme prezentovat ty informace z webových stránek, které mají vztah k širší veřejnosti – účast na obecních akcích, akce farnosti, kam je zvána širší veřejnost, některé akce Salesiánského hnutí mládeže, apod.

Prezentace farnosti v Dolnopočernickém zpravodaji – články do „farního okénka“ (tyto články musí být ale odsouhlaseny administrátorem farnosti).

- Příprava snoubenců na manželství

Zájem snoubenců o přípravu obecně je. „Centrum pro rodinu“, které zaštiťuje Arcibiskupství pražské, může nejen zprostředkovat páry snoubenců, ale rovněž vyškolit několik manželských párů z naší farnosti, které by se přípravě snoubenců věnovaly. Pokud by se takové manželské páry, které by tuto službu chtěly vykonávat, našly, mohou se domluvit s Martinem Šílou (724 156 480). Prostory fary lze pro setkávání a přípravu snoubenců v případě potřeby využít.

- Farní dílna ve sklepě fary; sdílení nářadí, nástrojů a strojů mezi farníky (včetně informační databáze kontaktů a nabídek)

Toto je aktivita, která je jistě možná. Podrobněji však zatím nebyla diskutována. Někdo by se toho musel ujmout a uvést takovou aktivitu do života.

V současnosti nerealizovatelné, ale perspektivní aktivity:

- Projekt hudební a výtvarné školy, ekocentra a výuky anglického jazyka pro maminky v prostorách fary a farní zahrady

Tyto projekty se jeví jako velice perspektivní, pokud by tomu budoucí situace na faře vyhovovala. Nyní však nelze realizovat mimo jiné i pro nutnost uzavření smlouvy o pronájmu, s čímž zřizovatel do vyřešení personální otázky administrátora farnosti nesouhlasí.

V současné době neperspektivní aktivity:

- Příměstská škola v přírodě

Takové projekty Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nyní nepodporuje. Z toho důvodu by nebylo možné od MŠMT získat ani žádný grant na takový projekt.

- Vznik skautského oddílu v Dolních Počernicích

Pro skautské středisko z Horních Počernic je to problém kvůli špatnému spojení MHD mezi DP a HP. Podle dostupných informací je v Dolních Počernicích a okolí rovněž nouze o vedoucí.

- Možnost využití prostor fary pro různá školení Junáka v pražské oblasti

Ze strany ústředí Junáka není o prostory zájem – Junák pro tato školení používá své prostory ve svých objektech.

- Aktivity organizací zabývajících se zážitkovou pedagogikou

V současné době je na trhu velký výběr těchto aktivit realizovaných u jiných subjektů, takže nelze předpokládat úspěšnost takového projektu.

- Otevřené vzdělávací centrum pro animátory

Zjistili jsme, že stávající centra v této oblasti spíše zanikají, není o ně zájem.

- Praxe pro studenty JaBoKu

Zatím zájem ze strany JaBoKu není, protože zatím není na kom praxi vykonávat.

- Adaptační kurzy

Organizačně náročné, nutnost větších stavebních úprav v budově fary.

- Nizkoprahové centrum – projekt s místní školou a/nebo s místním dětským domovem k vytvoření prostoru pro mimoškolní aktivity pro starší děti
- Organizačně náročné, nutnost větších stavebních úprav v budově fary.

Jiří Cerman a Martin Šíla

Mám rád léto... (aneb malé pokračování po jaru)

Mám rád léto! Léto mi totiž připomíná bezstarostné dětství a při školních povinnostech pak vytoužené prázdniny... Vzpomínám na horké dny, kdy jsme chodili za naší vesnici na koupaliště a cestou jsme bosýma nohama (neboť jsme často chodili bosi) praskali bubliny na horkem rozteklém asfaltu na okraji silnice (chodidla pak podle toho vypadal!:-)) Nyní se už silnice dělají jinak a současné děti tuto konkrétní radost již těžko okusí... Vzpomínám na prázdniny u strýců-kněží na třech různých farech v jejich působištích. Ty fary vždy voněly něčím zvláštním, příjemným, tajemným a nepopsatelným... Vzpomínám na noci strávené na zahradě pod stanem, kdy jsme se s bratránky z Prahy šíleně řehtali vtipům, které mi už teď tolik vtipné nepřipadají... :-D

Mám rád léto, protože je větší šance prožít nějaký čas v přírodní katedrále. Mám rád koupání v rybníce, rád sedím u ohničku, chodím na houby. To všechno (a všechno ostatní) chápu jako vřelý pozdrav od Tatínka. Léto s sebou přináší i bouřky, které tak krásně pročistí úmorné dusno. (Někdy se po nich objeví nádherná duha.) To mi připomíná život v rodině – také se občas vyskytne dusno, přijde bouře a po ní uzdravující klid a pročištění...

Léto je také časem dovolených, zastavení všedního shonu, odpočinku. A také časem vztahů, návštěv... Přejí vám i sobě, abychom se nechali obohatit úžasným Božím stvořením, začtli se do nějaké pěkné podnětné knížky, odpočinuli si a abychom si našli dost času pro Hospodina osobně i skrytého v našich bližních (někdy pro nás obtížných). Přejí vám i sobě plno krásných zážitků, které nás obohatí a povzbudí do dalšího putování životem...

Přejí vám nádherné léto!!!

František Jakubec st.

Filosofické okénko aneb co je to *tolerance*

Slovník filosofických pojmů praví:

Tolerance – *ctnost snášenlivosti; je základem humánního smýšlení a jednání; počítá s jinakostí druhého, s pluralitou jinakostí, hluboce chápe druhého. O dalekosáhlou toleranci a vítězství světla ve světě usiloval J. A. Komenský, B. Komárková. K svobodnému myšlení a radikální toleranci směřoval B. Spinoza, J. Locke, J. Toland, Voltaire, M. Mendelssohn. Tolerance je podle H.-G. Gadamera výrazem vnitřní jistoty a síly, velkorysosti, nikoli slabosti...*

Tak pravil slovník. A co praví náš život? Konkrétně život náboženský? Při bohoslužbě? Zopakujme si, co se píše ve slovníku: „**Tolerance je cnost snášenlivosti**“. Bez ní naše farnost zanikne. Jako by časem zanikla, kdyby naše společenství opustily rodiny s dětmi. Kdybychom naše společenství tvořili jen my, babičky a dědečkové (byť sebezbožnější a sebeusebranější).

Prosím, buďme k sobě tolerantní! Tolerujeme batolata a malé děti, které jsou moc malé na tiché usebrání – a radujme se z nich!!! (Jako Ježíš :-)) Batolata, pokud je pro vás kostel moc tichý, vezměte své rodiče na chvíli ven, u dveří bývá reproduktor a jejich aktivní účast na mši svaté může pokračovat tam, než vy se trochu vydovádíte! :-)

Ze srdce děkuji vám (nám) všem!!!

dědeček František Jakubec